

Arrest

nr. 325 945 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S.-M. MANESSE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. MANESSE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) juni 1999.

1.2. Verzoeker dient op 13 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 15 juli 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 september 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten, tot de Abgaal clan, subclan Waceysle, te behoren en moslim te zijn. U bent geboren op 12 juni 1999 in de subwijk Nasib Bonde in het district Bondheere in Mogadishu. U verhuisde in juli 2018 met uw familie naar de wijk Sarakisha in het district Hodan in Mogadishu. U bent in Somalië naar school gegaan tot u 14 jaar was. Voorts heeft u in Somalië nooit gewerkt.

Uw vader heet H.M.N.. Hij overleed aan een natuurlijke dood op 13 januari 2022 in Turkije. Hij was generaal in het regime van Siad Barre. Bij de val van dat regime ging hij als handelaar werken maar nadien werkte hij opnieuw als generaal van 2014 tot 2018. Hij was ook verantwoordelijk voor de opleidingen van de soldaten en werkte op het Ministerie van Defensie in Mogadishu. Uw moeder heet K.A.H.. Zij verblijft sinds 2018 in een IDP kamp in Kenia. In Somalië was zij verkoopster. U heeft drie broers, genaamd A., S.-A. en A.. A. overleed in mei 2018 als gevolg van een auto explosie. A. en S.-A. verblijven vandaag bij uw moeder in Kenia. U heeft ook drie zussen, genaamd D., Y. en F.. Ook zij verblijven vandaag bij uw moeder in Kenia. U heeft ook nog drie halfzussen langs uw vaderskant, genaamd I., H. en I. Zij verblijven vandaag in Hargeisa in Somalië. Er wonen vandaag ook nog tantes langs moederszijde in Mogadishu.

Uw vader had problemen met AS omwille van zijn werk en ontving dreigbrieven. Op een avond was u onderweg naar huis wanneer u werd aangesproken door mensen van AS. Er werden u verschillende vragen gesteld en verteld dat uw vader een vijand van de islam was omdat hij voor de overheid werkte. U werd verplicht informatie over hem te geven maar u antwoordde dat u daarover niets wist. Uiteindelijk ging u akkoord om informatie aan hen door te geven en lieten ze u opnieuw gaan. U mocht over de ontmoeting met niemand praten. U vertelde dit echter aan uw vader, die u aanraadde om de woning niet langer te verlaten. Nadien kwam uw broer om in een bomexplosie en besloten jullie ongeveer twee maanden nadien te verhuizen naar het Hodan district. Jullie ontvingen echter ook daar nog dreigberichten. Ongeveer drie à vier maanden na de auto explosie vertrok uw vader uit Mogadishu uit angst vermoord te worden en besloot hij dat het voor het hele gezin beter was om uit Somalië te vertrekken.

U vertrok uiteindelijk uit Somalië in oktober 2018. Tien à twintig dagen na uw vertrek vertrok ook uw moeder met broers en zussen naar Kenia. U vertrok vanuit Mogadishu met het vliegtuig en ging naar Turkije, waar u bleef van oktober 2018 tot en met juni 2019. Nadien ging u naar Griekenland waar u ongeveer twee jaar lang bleef. U kwam uiteindelijk aan in België op 10 oktober 2021, waar u op 17 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u (1) de militaire kaart van uw vader neer, (2) een foto van uw vader, (3) de overlijdensakte van uw broer Ahmed en (4) de overlijdensakte van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 24 november 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'Op basis van voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat HASSAN MOHAMED Abdirahman op datum van 10.11.2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van een 2.5 jaar een goede schatting is'. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Voorts haalt u aan dat uw vader voor het Ministerie van Defensie werkte. Aan uw verklaringen omtrent zijn functie kan echter geen geloof gehecht worden.

Wanneer u gevraagd werd naar de job van uw vader, verklaarde u dat hij een generaal in het leger was en hij de persoon was die de opleidingen leidde (CGVS, pagina 13). Later opnieuw gevraagd wat zijn job precies inhield, kwam u niet verder dan te verklaren dat hij werkte voor het Ministerie van Defensie en hij verschillende werkzaamheden uitvoerde (CGVS, pagina 14). Gevraagd wat zijn functie in verband met die opleidingen precies inhield, zei u het niet te weten maar verklaarde u wel te weten dat hij de persoon was die de jongeren selecteerde voor de opleiding (CGVS, pagina 14). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat dergelijke verklaringen erg beperkte en weinig concrete informatie bevatten.

Gevraagd of hij altijd de rang van generaal had, verklaarde u in vage termen dat er wel verschillende rangen zijn maar dat u niet precies kan omschrijven tot welke rang hij behoorde (CGVS, pagina 13). Toen u later werd gevraagd of hij ooit uitmaakte van een bepaalde brigade of bataljon binnen het leger, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U verklaarde geen ervaring te hebben met verschillende rangen maar verklaarde enkel te kunnen zien aan het uniform welke functie die persoon heeft (CGVS, pagina 15). Wanneer dan gevraagd werd hoe het uniform van uw vader eruit zag of hoe u dan zijn functie kon zien, kwam u niet verder dan te verklaren dat hij sterren had en een hoedje of pet droeg. U had het voorts enkel over een groen uniform en een pistool, legerschoenen en een riem (CGVS, pagina 15). Opnieuw bevatten dergelijke verklaringen erg oppervlakkige informatie en geven zij geen gedetailleerde of doorleefde informatie omtrent het uniform en de rang of functie van uw vader die uit zijn uniform zou kunnen worden afgeleid, zoals u eerder wel verklaarde (CGVS, pagina 15).

Ook wanneer gevraagd werd of hij altijd dezelfde job had, verklaarde u oppervlakkig dat hij soms wel naar bepaalde plaatsen werd gebracht waar gevochten werd maar dat hij voor de rest ook werkte op het kantoor van het Ministerie van Defensie. U moest het antwoord schuldig blijven wanneer gevraagd werd wanneer hij laatst opnieuw begonnen is met zijn werk (CGVS, pagina 13). Gevraagd hoe oud u zelf was toen uw vader opnieuw met zijn job zou zijn begonnen, verklaarde u dat u het zich niet zo goed kan herinneren maar dat het 2013-2014 was. Wanneer u de vraag werd gesteld of hij zomaar met zijn job opnieuw kon starten, wees u enkel op het feit dat hij vroeger die job ook deed maar dat hij niet opgeleid moest worden of een scholing kreeg. U verklaarde voorts nog wat hij op verschillende locaties in Somalië gewerkt heeft (CGVS, pagina 13). Wanneer echter gevraagd werd wat hij dan op die plaatsen ging doen, verklaarde u louter dat hij toen ook generaal was en hij uitgezonden werd daar (CGVS, pagina 13). U verklaarde dat het uw moeder was die u dat vertelde en verklaarde dat uw vader in de laatste jaren enkel in de omgeving van Mogadishu heeft gewerkt (CGVS, pagina 13-14). Daarop gevraagd sinds wanneer hij dan alleen in Mogadishu werkte, moest u het antwoord echter opnieuw schuldig blijven (CGVS, pagina 14). Ook wanneer u gevraagd werd om dit te koppelen aan een bepaalde leeftijd die u had, kon u geen antwoord bieden (CGVS, pagina 14).

Wanneer u gevraagd werd naar bepaalde incidenten die uw vader meemaakte, konden uw verklaringen evenmin overtuigen. U verwees wel naar een incident op het kantoor van het Ministerie van Defensie waarbij een ambtenaar werd geliquideerd, maar kon verder ook geen informatie geven over wanneer dat precies plaatsvond of wie die persoon precies was (CGVS, pagina 14). U kon enkel vertellen dat dit was voordat u uit Somalië vertrok, maar bleef voorts erg vaag en kon geen concrete informatie geven over het incident en kon u zelfs niet herinneren waar jullie ten tijde van het incident woonden (CGVS, p. 14). Ook wanneer gevraagd werd of hij in zijn werk ooit gewond geraakte, zei u het niet te weten (CGVS, p. 14).

Daarnaast waren ook uw verklaringen over de bekendheid van zijn job in Bondheere en de periode waarin uw vader al dan niet over veiligheidsagenten beschikte verwarrend en weinig doorleefd. U verklaarde dat het in het begin niet openlijk geweten was dat uw vader voor de overheid werkte en hij het lang geheim hield (CGVS, pagina 15). Gevraagd hoe hij dat dan geheim hield, kwam u niet verder dan louter te verklaren dat uw vader nogal bang was als hij terugkeerde (CGVS, pagina 15). Daarmee antwoordt u echter niet op de gestelde vraag. U verklaarde voorts dat hij geen geld had om een auto te kopen om naar het werk te gaan en hij geen veiligheidsagenten had maar nadien wel (CGVS, pagina 15). Gevraagd om welke reden hij nadien dan wel de veiligheidsagenten had, verklaarde u louter dat men niet meteen de beste uitbetaald werd en men geduld moest hebben om hogerop te komen. Wanneer echter gevraagd werd hoe uw vader dan hogerop kwam, moest u echter ook hier het antwoord schuldig blijven. U verklaarde dan nog dat hij soms ook in een lagere functie werd gezet – hetgeen meteen uw verklaring ondergraaft dat hij later veiligheidsagenten kreeg omdat hij hogerop geraakte – maar kon verder dan ook weer niet verklaren om welke reden hij dan in een lagere functie werd gezet (CGVS, pagina 15). Gevraagd sinds wanneer uw vader die veiligheidsagenten had, gaf u opnieuw vage verklaringen waarin u enkel zei dat het na een tijdje was en verklaarde u de precieze periode of datum niet te kunnen aanduiden (CGVS, pagina 15). Later verduidelijkte u dan wel nog dat hij na een tijdje in Bondheere zelf een auto en een bewakingsagent bekostigde en hij een chauffeur en auto met logo van de overheid kreeg toen jullie in Hodan district woonden (CGVS, pagina 16). Dergelijke verklaring overtuigt echter niet, daar u er niet in slaagde concrete verduidelijking te bieden bij de oppervlakkige

verklaringen die u eerder gaf, waardoor zij een erg ad hoc indruk krijgen, hetgeen bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraaft.

Dat u over dergelijk beknopte informatie beschikt omtrent het werk van uw vader en daarover niet met hem zou gesproken hebben (CGVS, pagina 14), is niet aannemelijk en doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent zijn activiteiten, temeer gelet op het feit dat u een tijd met hem in Turkije woonde (CGVS, pagina 7). Bijgevolg had u de mogelijkheid om de nodige informatie in te winnen omtrent het beroep en de activiteiten die uw vader zou hebben uitgeoefend, te meer omdat die de oorsprong waren van jullie problemen in Somalië die de aanleiding zijn geweest voor jullie vertrek.

Tot slot legt u nog zijn militaire identiteitskaart voor (1) alsook een foto van uw vader (2) ter staving van zijn activiteiten. Ook deze documenten slagen er echter niet in de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met het beroep van uw vader te herstellen. Uit de vertaling van de militaire identiteitskaart die u voorlegt, blijkt dat er vermeld staat dat uw vader brigadier generaal was (zie administratief dossier, groene map, nr. 1). Eerder is echter gebleken dat u geen informatie kon geven over de rangen die hij had en wat hij moest doen om de rang van generaal te verkrijgen (CGVS, pagina 13). Bijgevolg kan u het voorgelegde document dat de functie van uw vader zou moeten staven, niet toelichten. Voorts kon u evenmin verklaren wanneer de foto zou zijn gemaakt die u voorlegt (2) of wat de insignes zouden betekenen die op de foto te zien zijn. U werd ook gewezen op het feit dat de insignes op zijn badge anders zijn dan de insignes die te zien zijn op de foto, waarop u verklaarde dat hij verschillende ervaringen had en soms ook in een lagere functie werd gezet (CGVS, pagina 17). Wanneer u echter gevraagd werd om welke reden hij zo vaak van functie veranderde, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS, pagina 17). Bijgevolg kon u de voorgelegde foto niet toelichten en kan u ook niet verklaren om welke reden de insignes op twee foto's verschillend zijn, noch wat ze betekenen. Daarenboven dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat ook de door u neergelegde militaire identiteitskaart (1) en foto (2) op zich niet om de vastgestelde onaannemelijkheden en vage verklaringen omtrent de functie van uw vader kracht bij te zetten, wel integendeel.

Daarnaast haalt u aan dat uw vader en uw familie in het vizier van AS stond omwille van de functie die uw vader zou hebben uitgevoerd.

Zoals hierboven reeds werd toegelicht, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw vader voor het Ministerie van Defensie als generaal zou hebben gewerkt. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die jullie als gevolg van zijn functie zouden hebben gehad. Daarenboven slaagt u er ook niet in om de problemen van uw vader, uzelf en uw familie aannemelijk te maken.

Eerst en vooral verklaart u dat uw vader geruime tijd dreigberichten zou hebben ontvangen. U verklaarde dat uw vader brieven kreeg maar ook persoonlijke berichten in zijn gsm waarbij uw vader werd gezegd te stoppen met zijn werk en een vijand van de islam te zijn (CGVS, pagina 19). U verklaarde dat jullie brieven kregen in het geheim waarin stond dat ze u gingen vermoorden (CGVS, pagina 12). Gevraagd om welke reden het al die tijd louter bij telefonische bedreigingen of bedreigingen per brief is gebleven, zei u dat AS uw vader mogelijks niet konden liquideren op het juiste moment of de juiste locatie (CGVS, pagina 19). Wanneer u later opnieuw gevraagd werd om welke reden AS al die jaren de inspanningen leverden om berichten en brieven te sturen zonder iets te ondernemen, zei u het opnieuw niet te weten en verklaarde u nog dat ze geen goede kans zouden gehad hebben (CGVS, pagina 20). U verklaarde eerder echter dat de mensen van AS zelfs tot aan uw woning konden komen als ze dat wilden en u zelfs geloofde dat AS jullie had gedood als ze dat wilden (CGVS, pagina 13). Daarop gewezen en gevraagd om welke reden er dan toch niets gebeurde, zei u het ook niet te weten. U verklaarde nog dat er bewakers waren maar dat die op sommige momenten of afwezig waren en de AS dus wel de kans kan krijgen om tot aan uw woning te komen maar verklaarde nogmaals dat u niet weet waarom ze dat uiteindelijk niet gedaan hebben (CGVS, pagina 20). Zoals eerder reeds aangestipt is het niet aannemelijk dat AS al die jaren jullie louter telefonisch en per brief zou bedreigen maar nooit over zouden gaan tot actie en. U verklaarde eerder zelf dat AS brieven kwam brengen aan huis waarin stond dat ze jullie gingen vermoorden (CGVS, pagina 12), waaruit blijkt dat ze in staat zouden geweest zijn uw huis te bereiken maar vervolgens doorheen de jaren nooit overgingen tot actie, hetgeen opnieuw erg onaannemelijk is. Aan de hand van uw verklaringen slaagt u er ook niet in de vastgestelde onaannemelijkheden uit te klaren waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u of uw familie persoonlijk werd bedreigd door leden van AS.

U verklaarde ongeveer twee à drie maanden voor de bomexplosie waarbij uw broer om het leven is gekomen door leden van AS aangesproken te zijn op uw weg van de voetbal terug naar huis (CGVS, pagina 20). U vertelde dat ze informatie wouden over uw vader, zijn werk en zijn contacten en verklaarde dat u belooft de informatie aan AS door te geven maar dat uiteindelijk nooit deed (CGVS, pagina 20). U verklaarde dat de mensen van AS u op dat moment lieten gaan en u vertelden u te zullen aanspreken of op de hoogte te zullen houden. U verklaarde dat u na die ontmoeting enkel nog voor noodgevallen naar buiten ging (CGVS, pagina 12). Gevraagd om welke reden u dan toch nog naar buiten ging, vertelde u dat het enkel was als u iets heel belangrijks of persoonlijk nodig had maar dat u dat in het geheim deed en zelfs uw familie niet op de hoogte was als u sommige dingen ging kopen (CGVS, pagina 20). Specifieker gevraagd naar wat die belangrijke zaken precies waren, verwees u naar dingen die u belangrijk vond en had u het over voetbalschoenen of een kledingstuk (CGVS, pagina 21). Daarmee beschrijft u niet echt een 'noodgeval' waar u eerder wel naar verwees. Gevraagd of u daarbij iets van voorzorgen nam, zei u enkel dat u niet te lang wegbleef en snel terugkeerde (CGVS, pagina 21). U verklaarde ook nog naar de moskee te gaan, zij het één keer in drie weken. U verklaarde tot slot AS sinds die ene ontmoeting tot uw vertrek uit Somalië niet meer gezien te hebben. U verklaarde eerder echter zelfs dat jullie zelfs dachten dat iemand uit jullie familie bij AS hoorde en dat AS u er altijd kan uitpikken en vermoorden (CGVS, pagina 10). Gelet ook op uw eerdere verklaringen dat AS naar uw huis kon komen als ze zouden willen of jullie ook konden doden als ze dat hadden gewild (CGVS, pagina 13) is het niet aannemelijk dat u door AS zou zijn aangesproken en toch nog het risico nam om naar buiten te gaan louter voor de aankoop van voetbalschoenen of kledij en stroken dergelijke acties allesbehalve met 'noodgevallen' waar u eerder naar verwees, noch is het aannemelijk dat uw familie jarenlang werd bedreigd door AS en u zelf slechts één keer persoonlijk werd aangesproken maar er voorts opnieuw niets meer gebeurde. Dergelijke inconsistenties in uw verklaringen tasten verder uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Vervolgens verklaarde u dat uw broer zou zijn omgekomen in een bomexplosie in Mogadishu omwille van het beroep van uw vader. Ook dit maakt u echter niet aannemelijk. Wanneer u gevraagd werd hoe u zo zeker wist dat uw broer omkwam vanwege een gerichte actie van AS omwille van het beroep van uw vader, verklaarde u louter met niemand anders problemen te hebben (CGVS, pagina 18). U baseert zich ook op eerdere bedreigingen die uw vader ontving, om aan te tonen dat ook het overlijden van uw broer het gevolg was van gerichte acties van AS (CGVS, pagina 18-19). Zoals hierboven reeds werd aangetoond, zijn uw verklaringen omtrent die bedreigingen niet geloofwaardig. Bovendien verklaarde u dat uw vader reeds sinds 2013-2024 bedreigd werd omwille van zijn job (CGVS, pagina 19) maar dient opgemerkt te worden dat uw broer zou zijn omgekomen in een bomexplosie in mei 2018 (CGVS, pagina 5). De bomexplosie was de eerste fysieke aanval volgens u naast de dreigberichten die hij zou hebben ontvangen (CGVS, pagina 18). U verklaarde dat AS reeds op de hoogte was van het beroep van uw vader sedert 2013-2014 (CGVS, pagina 19). Het is echter niet aannemelijk dat AS vier of vijf jaar reeds op de hoogte zouden zijn van het beroep van uw vader en zo lang zouden wachten om daadwerkelijk over te gaan tot actie, na het jarenlang sturen van dreigberichten. Tot slot moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw vader nog tot drie à vier maanden na de explosie waarbij uw broer om het leven kwam in Mogadishu bleef (CGVS, pagina 12). Dergelijke actie getuigt niet van een ernstige vrees. Gevraagd om welke reden hij nog zo lang bleef, zei u het ook niet te weten. U verklaarde dat hij het nog probeerde om te blijven maar dat hij uiteindelijk is vertrokken omdat het niet langer ging voor hem (CGVS, pagina 12). Dat uw vader nog zou overwegen om in het land te blijven ondanks jarenlange bedreigingen, AS die u reeds had aangesproken en uw broer die reeds zou zijn omgekomen omwille van een gerichte aanval vanwege AS omwille van zijn beroep, getuigt allesbehalve van een ernstige en persoonlijke vrees voor AS en ondergraaft bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u en uw familie werden geviséerd.

U verklaarde ook nog dat de rest van uw familie vertrok ongeveer 10 à 20 dagen na uw vertrek en het vertrek van uw vader (CGVS, pagina 13). U verklaarde dat er in die tijd geen fysieke bedreigingen zijn geweest maar zij wel nog steeds de dreigberichten kregen (CGVS, pagina 12-13). Opnieuw is het niet aannemelijk dat uw familie danig door AS werd geviséerd omwille van het beroep van uw vader, maar AS opnieuw maanden na de bomexplosie louter dreigberichten bleef sturen en verder geen contact zocht met uw vader of andere familieleden, hetgeen enkel verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantast.

Ook de documenten die u voorlegt ter staving van uw relaas, slagen er niet in bovenstaande motivering om te draaien. Wat betreft de militaire kaart van uw vader (1) en de foto van uw vader (2) kan worden verwezen naar de motivatie dienaangaande hierboven. Met betrekking tot de overlijdensakte van uw broer Ahmed (3) moet worden opgemerkt dat dit louter een bewijs vormt van het overlijden van uw broer Ahmed, maar toont dergelijk document niet aan in welke omstandigheden hij zou zijn omgekomen, noch vormt dit een bewijs dat hij zou zijn omgekomen omwille van een persoonlijke actie van AS. Daarnaast moet ook met betrekking tot deze overlijdensakte ook nog worden opgemerkt dat Somalische documenten een beperkte bewijswaarde hebben, zoals ook hierboven reeds werd aangehaald met betrekking tot de documenten die u voorlegde in verband met het werk van uw vader (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Ook wat betreft de overlijdensakte van uw vader (4) kan

worden opgemerkt dat deze louter betrekking heeft op het natuurlijk overlijden van uw vader in Turkije, waardoor ook dit document geen verband houdt met het door u verklaarde relaas in Somalië.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**, [h t t p s : / / w w w . c g v s . b e / sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen

die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence

noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 4 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van het “*beginsel van goed bestuur en in het bijzonder zorgvuldigheid en voorzorg*”. Tevens betoogt hij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker wijst op nieuwartikelen aangaande de huidige en reële situatie van Somalië, “*die al tientallen jaren in de greep blijft van meerdere crises, die de geringste mogelijkheid tot eerbiediging van de grondrechten bijzonder onmogelijk maken*” en stelt dat “*Bijgevolg is het onaanvaardbaar dat de commissaris-generaal in een dergelijke context tot de conclusie komt dat Somalië een veilig, vreedzaam land is en waar de verzoeker kan terugkeren om daar te gaan wonen zonder enig risico te lopen op aanvallen op zijn leven of zijn fysieke integriteit of zonder enige inbreuk op hun grondrechten*”

Vervolgens verschaft verzoeker een theoretische analyse van de bewijslast en de vraag wie wat moet bewijzen. Hij wijst op de noodzaak van een zorgvuldig en rigoureuus onderzoek, benadrukt de kwetsbaarheid van asielzoekers, de gedeelde bewijslast en het voordeel van de twijfel. Hij stelt dat: “*Zoals de hierboven genoemde geloofwaardige bronnen van ondersteunende informatie hieraan toevoegen, bestaat er geen twijfel over de vele misbruiken en het willekeurige geweld waaraan de Somalische burgerbevolking in het bijzonder en dagelijks wordt blootgesteld. Op dezelfde manier weigert de commissaris-generaal dit onvermogen in te zien van de macht die in Mogadishu aanwezig is om de bewezen risico's van onmenselijke behandeling in de zin van de hierboven aangehaalde artikelen 3 en 4 te beteugelen in het geval van de terugkeer van de verzoeker naar zijn land van herkomst. In dit stadium van de analyse en op basis van de onmiskenbare bevindingen die eraan voorafgaan, in het licht van de chaos die momenteel de Somalische*

staat teistert, is het duidelijk dat bij gebrek aan erkenning van de vluchtelingenstatus de verzoekende partij alles verdient, minder subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van voornoemde wet van 1980."

In een volgend punt gaat verzoeker in op de *"analyse van de motivatie voor het besluit om internationale bescherming te weigeren met betrekking tot de verplichtingen die voortvloeien uit de eerbiediging van de heilige beginselen van goed bestuur"*.

Hij stelt dat de bestreden beslissing stereotiep en onevenredig is, waarbij geen rekening wordt gehouden met de inhoud en complexiteit van de aangevoerde feiten. Hij stelt dat: *"In het licht van de algemene verlamming van de Somalische staat en meer specifiek wat betreft de kwestie van de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten, is het zeer relevant dat bij gebrek aan een diepgaande verandering die gericht is op een daadwerkelijk beheer van al deze onrechtvaardigheden, het duidelijk is dat de verzoeker kan vrezen voor de herhaling van deze helse situatie, die voortdurend hun fundamentele rechten schendt en meer specifiek het blootstellen aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie" en "Op dezelfde manier, en zoals we hierboven hebben geanalyseerd, schuilt er in de motivering van het betwiste besluit ongetwijfeld een zeer foutieve inschatting van het reële risico voor dit gezin om, in het geval van terugkeer naar hun land van herkomst, al deze reeksen van discriminatie opnieuw te moeten beleven, met betrekking tot 16 fundamentele rechten en vrijheden, in armoede, ontberingen en vooral zonder enige basisopleiding, essentieel voor hun ontwikkeling en hun toekomst"*

In een volgend punt verschaft verzoeker een theoretische uiteenzetting omtrent de formele en materiële motiveringsplicht. Hij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing leeg, stereotiep of standaardformules bevat. Hij wijst er in dit punt op dat Somalië momenteel wordt verscheurd door grootschalig willekeurig geweld, in die mate dat "loutere aanwezigheid" in het land volstaat om een reëel risico te creëren om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van leven of persoon.

Verzoeker concludeert als volgt: *"Opgemerkt moet worden dat in het besluit van de commissaris-generaal bij de behandeling van deze zaak geen rekening werd gehouden met alle relevante feitelijke en juridische elementen. In het bijzonder met betrekking tot de rigoureuze en objectieve beoordeling van de intrinsieke risico's van schending van de fundamentele rechten van de familie van de verzoeker, in het bijzonder de blootstelling van laatstgenoemde aan onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EVRM. het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het is heel logisch en relevant dat de verzoeker zou kunnen vrezen voor een herhaling van het ontbreken van enige steun en bescherming in het licht van deze helse situatie die voortdurend de fundamentele rechten in zijn land van herkomst schendt. Het is absoluut noodzakelijk en vooral om te voorkomen dat hij opnieuw wordt blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Op dezelfde manier, en zoals we hierboven hebben geanalyseerd, onthult de motivatie van het controversiële besluit zonder enige twijfel een zeer onjuiste inschatting van het reële risico voor de verzoekende partij om opnieuw te moeten beleven waar zij altijd mee te maken heeft gehad, namelijk: een geheel reeks van discriminatie en niet-eerbiediging van hun fundamentele rechten en vrijheden."*

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in (de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991) en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op

eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Deze motivering is draagkrachtig en geeft duidelijk aan op grond van welke motieven de commissaris-generaal tot de beoordeling is gekomen dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd. Er wordt hierbij concreet ingegaan op verzoekers individuele feiten en elementen. Verzoekers betoog dat de motivering leeg en stereotiep is, dan wel bestaat uit standaardformuleringen, vindt geen steun in de uitvoerige motivering. Een schending van de formele motivering kan dan ook niet worden aangenomen.

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM (en artikel 4 van het Handvest) wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het geschonden geacht artikel 4 van het EVRM – dat bepaalt dat niemand in slavernij of dienstbaarheid mag worden gehouden – verduidelijkt verzoeker niet op welke wijze deze bepaling zou zijn geschonden.

3.6. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “gedeelde bewijslast”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege bedreigingen door Al-Shabaab, omwille van de voormalige werkzaamheden van zijn vader. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende pertinente overwegingen:

“Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 24 november 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonst dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: ‘Op basis van voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat H.M.A. op datum van 10.11.2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van een 2.5 jaar een goede schatting is’. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Voorts haalt u aan dat uw vader voor het Ministerie van Defensie werkte. Aan uw verklaringen omtrent zijn functie kan echter geen geloof gehecht worden.

Wanneer u gevraagd werd naar de job van uw vader, verklaarde u dat hij een generaal in het leger was en hij de persoon was die de opleidingen leidde (CGVS, pagina 13). Later opnieuw gevraagd wat zijn job precies inhield, kwam u niet verder dan te verklaren dat hij werkte voor het Ministerie van Defensie en hij verschillende werkzaamheden uitvoerde (CGVS, pagina 14). Gevraagd wat zijn functie in verband met die opleidingen precies inhield, zei u het niet te weten maar verklaarde u wel te weten dat hij de persoon was die de jongeren selecteerde voor de opleiding (CGVS, pagina 14). Opnieuw dient te worden opgemerkt dat dergelijke verklaringen erg beperkte en weinig concrete informatie bevatten.

Gevraagd of hij altijd de rang van generaal had, verklaarde u in vage termen dat er wel verschillende rangen zijn maar dat u niet precies kan omschrijven tot welke rang hij behoorde (CGVS, pagina 13). Toen u later werd gevraagd of hij ooit uitmaakte van een bepaalde brigade of bataljon binnen het leger, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U verklaarde geen ervaring te hebben met verschillende rangen maar verklaarde enkel te kunnen zien aan het uniform welke functie die persoon heeft (CGVS, pagina 15). Wanneer dan gevraagd werd hoe het uniform van uw vader eruit zag of hoe u dan zijn functie kon zien, kwam u niet verder dan te verklaren dat hij sterren had en een hoedje of pet droeg. U had het voorts enkel over een groen uniform en een pistool, legerschoen en een riem (CGVS, pagina 15). Opnieuw bevatten dergelijke verklaringen erg oppervlakkige informatie en geven zij geen gedetailleerde of doorleefde informatie omtrent het uniform en de rang of functie van uw vader die uit zijn uniform zou kunnen worden afgeleid, zoals u eerder wel verklaarde (CGVS, pagina 15).

Ook wanneer gevraagd werd of hij altijd dezelfde job had, verklaarde u oppervlakkig dat hij soms wel naar bepaalde plaatsen werd gebracht waar gevochten werd maar dat hij voor de rest ook werkte op het kantoor van het Ministerie van Defensie. U moest het antwoord schuldig blijven wanneer gevraagd werd wanneer hij laatst opnieuw begonnen is met zijn werk (CGVS, pagina 13). Gevraagd hoe oud u zelf was toen uw vader opnieuw met zijn job zou zijn begonnen, verklaarde u dat u het zich niet zo goed kan herinneren maar dat het 2013-2014 was. Wanneer u de vraag werd gesteld of hij zomaar met zijn job opnieuw kon starten, wees u enkel op het feit dat hij vroeger die job ook deed maar dat hij niet opgeleid moest worden of een scholing kreeg. U verklaarde voorts nog wat hij op verschillende locaties in Somalië gewerkt heeft (CGVS, pagina 13). Wanneer echter gevraagd werd wat hij dan op die plaatsen ging doen, verklaarde u louter dat hij toen ook generaal was en hij uitgezonden werd daar (CGVS, pagina 13). U verklaarde dat het uw moeder was die u dat vertelde en verklaarde dat uw vader in de laatste jaren enkel in de omgeving van Mogadishu heeft gewerkt (CGVS, pagina 13-14). Daarop gevraagd sinds wanneer hij dan alleen in Mogadishu werkte, moest u het antwoord echter opnieuw schuldig blijven (CGVS, pagina 14). Ook wanneer u gevraagd werd om dit te koppelen aan een bepaalde leeftijd die u had, kon u geen antwoord bieden (CGVS, pagina 14).

Wanneer u gevraagd werd naar bepaalde incidenten die uw vader meemaakte, konden uw verklaringen evenmin overtuigen. U verwees wel naar een incident op het kantoor van het Ministerie van Defensie waarbij een ambtenaar werd geliquideerd, maar kon verder ook geen informatie geven over wanneer dat precies plaatsvond of wie die persoon precies was (CGVS, pagina 14). U kon enkel vertellen dat dit was voordat u uit Somalië vertrok, maar bleef voorts erg vaag en kon geen concrete informatie geven over het incident en kon u zelfs niet herinneren waar jullie ten tijde van het incident woonden (CGVS, p. 14). Ook wanneer gevraagd werd of hij in zijn werk ooit gewond geraakte, zei u het niet te weten (CGVS, p. 14).

Daarnaast waren ook uw verklaringen over de bekendheid van zijn job in Bondheere en de periode waarin uw vader al dan niet over veiligheidsagenten beschikte verwarrend en weinig doorleefd. U verklaarde dat het in het begin niet openlijk geweten was dat uw vader voor de overheid werkte en hij het lang geheim hield (CGVS, pagina 15). Gevraagd hoe hij dat dan geheim hield, kwam u niet verder dan louter te verklaren dat uw vader nogal bang was als hij terugkeerde (CGVS, pagina 15). Daarmee antwoordt u echter niet op de gestelde vraag. U verklaarde voorts dat hij geen geld had om een auto te kopen om naar het werk te gaan en hij geen veiligheidsagenten had maar nadien wel (CGVS, pagina 15). Gevraagd om welke reden hij nadien dan wel de veiligheidsagenten had, verklaarde u louter dat men niet meteen de beste uitbetaald werd en men geduld moest hebben om hogerop te komen. Wanneer echter gevraagd werd hoe uw vader dan hogerop kwam, moest u echter ook hier het antwoord schuldig blijven. U verklaarde dan nog dat hij soms ook in een lagere functie werd gezet – hetgeen meteen uw verklaring ondergraaft dat hij later veiligheidsagenten kreeg omdat hij hogerop geraakte – maar kon verder dan ook weer niet verklaren om welke reden hij dan in een lagere functie werd gezet (CGVS, pagina 15). Gevraagd sinds wanneer uw vader die veiligheidsagenten had, gaf u opnieuw vage verklaringen waarin u enkel zei dat het na een tijdje was en verklaarde u de precieze periode of datum niet te kunnen aanduiden (CGVS, pagina 15). Later verduidelijkte u dan wel nog dat hij na een tijdje in Bondheere zelf een auto en een bewakingsagent bekostigde en hij een chauffeur en auto met logo van de overheid kreeg toen jullie in Hodan district woonden (CGVS, pagina 16). Dergelijke verklaring overtuigt echter niet, daar u er niet in slaagde concrete verduidelijking te bieden bij de oppervlakkige verklaringen die u eerder gaf, waardoor zij een erg ad hoc indruk krijgen, hetgeen bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondergraaft.

Dat u over dergelijk beknopte informatie beschikt omtrent het werk van uw vader en daarover niet met hem zou gesproken hebben (CGVS, pagina 14), is niet aannemelijk en doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent zijn activiteiten, temeer gelet op het feit dat u een tijd met hem in Turkije woonde (CGVS, pagina 7). Bijgevolg had u de mogelijkheid om de nodige informatie in te winnen omtrent het beroep en de activiteiten die uw vader zou hebben uitgeoefend, te meer omdat die de oorsprong waren van jullie problemen in Somalië die de aanleiding zijn geweest voor jullie vertrek.

Tot slot legt u nog zijn militaire identiteitskaart voor (1) alsook een foto van uw vader (2) ter staving van zijn activiteiten. Ook deze documenten slagen er echter niet in de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met het beroep van uw vader te herstellen. Uit de vertaling van de militaire identiteitskaart die u voorlegt, blijkt dat er vermeld staat dat uw vader brigadier generaal was (zie administratief dossier, groene map, nr. 1). Eerder is echter gebleken dat u geen informatie kon geven over de rangen die hij had en wat hij

moest doen om de rang van generaal te verkrijgen (CGVS, pagina 13). Bijgevolg kan u het voorgelegde document dat de functie van uw vader zou moeten staven, niet toelichten. Voorts kon u evenmin verklaren wanneer de foto zou zijn gemaakt die u voorlegt (2) of wat de insignes zouden betekenen die op de foto te zien zijn. U werd ook gewezen op het feit dat de insignes op zijn badge anders zijn dan de insignes die te zien zijn op de foto, waarop u verklaarde dat hij verschillende ervaringen had en soms ook in een lagere functie werd gezet (CGVS, pagina 17). Wanneer u echter gevraagd werd om welke reden hij zo vaak van functie veranderde, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS, pagina 17). Bijgevolg kon u de voorgelegde foto niet toelichten en kan u ook niet verklaren om welke reden de insignes op twee foto's verschillend zijn, noch wat ze betekenen. Daarenboven dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat ook de door u neergelegde militaire identiteitskaart (1) en foto (2) op zich niet om de vastgestelde onaannemelijkheden en vage verklaringen omtrent de functie van uw vader kracht bij te zetten, wel integendeel.

Daarnaast haalt u aan dat uw vader en uw familie in het vizier van AS stond omwille van de functie die uw vader zou hebben uitgevoerd.

Zoals hierboven reeds werd toegelicht, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw vader voor het Ministerie van Defensie als generaal zou hebben gewerkt. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die jullie als gevolg van zijn functie zouden hebben gehad. Daarenboven slaagt u er ook niet in om de problemen van uw vader, uzelf en uw familie aannemelijk te maken.

Eerst en vooral verklaart u dat uw vader geruime tijd dreigberichten zou hebben ontvangen. U verklaarde dat uw vader brieven kreeg maar ook persoonlijke berichten in zijn gsm waarbij uw vader werd gezegd te stoppen met zijn werk en een vijand van de islam te zijn (CGVS, pagina 19). U verklaarde dat jullie brieven kregen in het geheim waarin stond dat ze u gingen vermoorden (CGVS, pagina 12). Gevraagd om welke reden het al die tijd louter bij telefonische bedreigingen of bedreigingen per brief is gebleven, zei u dat AS uw vader mogelijks niet konden liquideren op het juiste moment of de juiste locatie (CGVS, pagina 19). Wanneer u later opnieuw gevraagd werd om welke reden AS al die jaren de inspanningen leverden om berichten en brieven te sturen zonder iets te ondernemen, zei u het opnieuw niet te weten en verklaarde u nog dat ze geen goede kans zouden gehad hebben (CGVS, pagina 20). U verklaarde eerder echter dat de mensen van AS zelfs tot aan uw woning konden komen als ze dat wilden en u zelfs geloofde dat AS jullie had gedood als ze dat wilden (CGVS, pagina 13). Daarop gewezen en gevraagd om welke reden er dan toch niets gebeurde, zei u het ook niet te weten. U verklaarde nog dat er bewakers waren maar dat die op sommige momenten of afwezig waren en de AS dus wel de kans kan krijgen om tot aan uw woning te komen maar verklaarde nogmaals dat u niet weet waarom ze dat uiteindelijk niet gedaan hebben (CGVS, pagina 20). Zoals eerder reeds aangestipt is het niet aannemelijk dat AS al die jaren jullie louter telefonisch en per brief zou bedreigen maar nooit over zouden gaan tot actie en. U verklaarde eerder zelf dat AS brieven kwam brengen aan huis waarin stond dat ze jullie gingen vermoorden (CGVS, pagina 12), waaruit blijkt dat ze in staat zouden geweest zijn uw huis te bereiken maar vervolgens doorheen de jaren nooit overgingen tot actie, hetgeen opnieuw erg onaannemelijk is. Aan de hand van uw verklaringen slaagt u er ook niet in de vastgestelde onaannemelijkheden uit te klaren waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u of uw familie persoonlijk werd bedreigd door leden van AS.

U verklaarde ongeveer twee à drie maanden voor de bomexplosie waarbij uw broer om het leven is gekomen door leden van AS aangesproken te zijn op uw weg van de voetbal terug naar huis (CGVS, pagina 20). U vertelde dat ze informatie wouden over uw vader, zijn werk en zijn contacten en verklaarde dat u beloofde de informatie aan AS door te geven maar dat uiteindelijk nooit deed (CGVS, pagina 20). U verklaarde dat de mensen van AS u op dat moment lieten gaan en u vertelden u te zullen aanspreken of op de hoogte te zullen houden. U verklaarde dat u na die ontmoeting enkel nog voor noodgevallen naar buiten ging (CGVS, pagina 12). Gevraagd om welke reden u dan toch nog naar buiten ging, vertelde u dat het enkel was als u iets heel belangrijks of persoonlijk nodig had maar dat u dat in het geheim deed en zelfs uw familie niet op de hoogte was als u sommige dingen ging kopen (CGVS, pagina 20). Specifieker gevraagd naar wat die belangrijke zaken precies waren, verwees u naar dingen die u belangrijk vond en had u het over voetbalschoenen of een kledingstuk (CGVS, pagina 21). Daarmee beschrijft u niet echt een 'noodgeval' waar u eerder wel naar verwees. Gevraagd of u daarbij iets van voorzorgen nam, zei u enkel dat u niet te lang wegbleef en snel terugkeerde (CGVS, pagina 21). U verklaarde ook nog naar de moskee te gaan, zij het één keer in drie weken. U verklaarde tot slot AS sinds die ene ontmoeting tot uw vertrek uit Somalië niet meer gezien te hebben. U verklaarde eerder echter zelfs dat jullie zelfs dachten dat iemand uit jullie familie bij AS hoorde en dat AS u er altijd kan uitpikken en vermoorden (CGVS, pagina 10). Gelet ook op uw eerdere verklaringen dat AS naar uw huis kon komen als ze zouden willen of jullie ook konden doden als ze dat hadden gewild (CGVS, pagina 13) is het niet aannemelijk dat u door AS zou zijn aangesproken en toch nog het risico nam om naar buiten te gaan louter voor de aankoop van voetbalschoenen of kledij en stroken dergelijke acties

allesbehalve met 'noodgevallen' waar u eerder naar verwees, noch is het aannemelijk dat uw familie jarenlang werd bedreigd door AS en u zelf slechts één keer persoonlijk werd aangesproken maar er voorts opnieuw niets meer gebeurde. Dergelijke inconsistenties in uw verklaringen tasten verder uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Vervolgens verklaarde u dat uw broer zou zijn omgekomen in een bomexplosie in Mogadishu omwille van het beroep van uw vader. Ook dit maakt u echter niet aannemelijk. Wanneer u gevraagd werd hoe u zo zeker wist dat uw broer omkwam vanwege een gerichte actie van AS omwille van het beroep van uw vader, verklaarde u louter met niemand anders problemen te hebben (CGVS, pagina 18). U baseert zich ook op eerdere bedreigingen die uw vader ontving, om aan te tonen dat ook het overlijden van uw broer het gevolg was van gerichte acties van AS (CGVS, pagina 18-19). Zoals hierboven reeds werd aangetoond, zijn uw verklaringen omtrent die bedreigingen niet geloofwaardig. Bovendien verklaarde u dat uw vader reeds sinds 2013-2024 bedreigd werd omwille van zijn job (CGVS, pagina 19) maar dient opgemerkt te worden dat uw broer zou zijn omgekomen in een bomexplosie in mei 2018 (CGVS, pagina 5). De bomexplosie was de eerste fysieke aanval volgens u naast de dreigberichten die hij zou hebben ontvangen (CGVS, pagina 18). U verklaarde dat AS reeds op de hoogte was van het beroep van uw vader sedert 2013-2014 (CGVS, pagina 19). Het is echter niet aannemelijk dat AS vier of vijf jaar reeds op de hoogte zouden zijn van het beroep van uw vader en zo lang zouden wachten om daadwerkelijk over te gaan tot actie, na het jarenlang sturen van dreigberichten. Tot slot moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw vader nog tot drie à vier maanden na de explosie waarbij uw broer om het leven kwam in Mogadishu bleef (CGVS, pagina 12). Dergelijke actie getuigt niet van een ernstige vrees. Gevraagd om welke reden hij nog zo lang bleef, zei u het ook niet te weten. U verklaarde dat hij het nog probeerde om te blijven maar dat hij uiteindelijk is vertrokken omdat het niet langer ging voor hem (CGVS, pagina 12). Dat uw vader nog zou overwegen om in het land te blijven ondanks jarenlange bedreigingen, AS die u reeds had aangesproken en uw broer die reeds zou zijn omgekomen omwille van een gerichte aanval vanwege AS omwille van zijn beroep, getuigt allesbehalve van een ernstige en persoonlijke vrees voor AS en ondergraaft bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u en uw familie werden geviséerd.

U verklaarde ook nog dat de rest van uw familie vertrok ongeveer 10 à 20 dagen na uw vertrek en het vertrek van uw vader (CGVS, pagina 13). U verklaarde dat er in die tijd geen fysieke bedreigingen zijn geweest maar zij wel nog steeds de dreigberichten kregen (CGVS, pagina 12-13). Opnieuw is het niet aannemelijk dat uw familie danig door AS werd geviséerd omwille van het beroep van uw vader, maar AS opnieuw maanden na de bomexplosie louter dreigberichten bleef sturen en verder geen contact zocht met uw vader of andere familieleden, hetgeen enkel verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantast.

Ook de documenten die u voorlegt ter staving van uw relaas, slagen er niet in bovenstaande motivering om te draaien. Wat betreft de militaire kaart van uw vader (1) en de foto van uw vader (2) kan worden verwezen naar de motivatie dienaangaande hierboven. Met betrekking tot de overlijdensakte van uw broer Ahmed (3) moet worden opgemerkt dat dit louter een bewijs vormt van het overlijden van uw broer Ahmed, maar toont dergelijk document niet aan in welke omstandigheden hij zou zijn omgekomen, noch vormt dit een bewijs dat hij zou zijn omgekomen omwille van een persoonlijke actie van AS. Daarnaast moet ook met betrekking tot deze overlijdensakte ook nog worden opgemerkt dat Somalische documenten een beperkte bewijswaarde hebben, zoals ook hierboven reeds werd aangehaald met betrekking tot de documenten die u voorlegde in verband met het werk van uw vader (zie COI Focus Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022). Ook wat betreft de overlijdensakte van uw vader (4) kan worden opgemerkt dat deze louter betrekking heeft op het natuurlijk overlijden van uw vader in Turkije, waardoor ook dit document geen verband houdt met het door u verklaarde relaas in Somalië."

4.1.3. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas en pertinent alsook draagkrachtig zijn, worden door de Raad bijgetreden. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om deze motieven te ontkrachten of hier een nieuw licht op te werpen. Verzoeker laat deze concrete motieven volstrekt onbesproken. Hij beperkt zich doorheen zijn verzoekschrift tot theoretische overwegingen, het algemeen wijzen op de kwetsbaarheid van asielzoekers, summiere verwijzingen naar de algemene situatie in Somalië en het poneren dat "op geen enkele wijze rekening [werd] gehouden met de inhoud en complexiteit van de aangevoerde feiten", doch hiermee brengt hij geen concrete elementen aan die een ander licht werpen op zijn zaak. Waar verzoeker gewag maakt van een reëel risico voor "dit gezin" om "al deze reeksen van discriminatie" opnieuw te moeten beleven, wijst de Raad erop dat verzoeker – die verklaarde geen vrouw en kinderen te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 5) – alhier alleen verblijft, zodat het onduidelijk is op welk "gezin" verzoeker duidt. Verder wijst de Raad erop dat verzoeker, die onder meer verklaarde naar een privéschool te zijn kunnen gaan (zie NPO, p. 4), doorheen zijn persoonlijk onderhoud ook geen enkele gewag heeft gemaakt van een "reeks van discriminatie", waaraan hij zou zijn blootgesteld. Het niet nader gespecificeerde, summiere en louter blote betoog in het verzoekschrift dat hij opnieuw zou worden onderworpen aan discriminatie, kan dan ook bezwaarlijk volstaan om aan te nemen dat verzoeker dreigt te worden blootgesteld aan daden van discriminatie die zo ernstig zijn dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In de mate dat verzoeker zou voorhouden dat de algemene situatie in Somalië van dermate aard is dat elke Somalische burger systematisch dreigt te worden blootgesteld aan dergelijke daden

van discriminatie, dient de Raad vast te stellen dat zulks geenszins blijkt uit de landeninformatie, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en waarop de Raad vermag acht te slaan. Evenmin kan uit deze landeninformatie worden vastgesteld dat elke Somalische onderdaan dreigt te worden blootgesteld aan vervolgingsdaden of een onmenselijke of vernederende behandeling. Elke persoonlijke invulling in verzoekers veralgemeend en bloot betoog ontbreekt.

4.1.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Benadir/Mogadishu zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie

“ Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het

geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoeker beperkt zich tot het poneren dat Somalië momenteel wordt verscheurd door grootschalig willekeurig geweld, in die mate dat "loutere aanwezigheid" in het land volstaat om een reëel risico te creëren om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van leven of persoon. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie, kan deze ongefundeerde stelling evenwel niet worden aangenomen. Verzoeker gaat verder niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier verder ook geen persoonlijke omstandigheden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens

over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES